

embedsmændene vil bevare arbejdspladser og statistisk materiale. Og det er administrerende direktør Lars Krobæk fra Det Danske Handelskammer, der siger dette. Jeg vil godt spørge ministeren, om det er rigtigt, at embedsmændene holder igen med at lette byrderne.

Nu begynder en lampe at lyse, så jeg vil springe nogle statistikker over og kun lige medtage, at jeg i ventetiden sad og læste Jyllands-Posten fra i dag. Der står på de gule sider: »Danske kyllinger er for dyre, bl.a. på grund af store udgifter til dyrlæger og kontrol. Dansk eksport er stagneret siden 1994, mens bl.a. Frankrig og Holland har øget eksporten med 15-20 pct.«

Her er altså et helt dagsklart eksempel på bureaukratiet og bøvlet med kontrollen. Hvad angår kyllinger, mistede vi altså eksportmulighederne, hvorimod Frankrig og Holland øger deres eksportmuligheder.

Det er altså et helt klart, dagsaktuelt eksempel til vores to ministre, og de kunne så passende nu svare på, om det er noget, de vil tage fat på. Det er bøvlet, og det er dyrlægekontrollafgifterne, der er årsagen, sagde branchen på sit repræsentantskabsmøde i går.

Frank Aaen (EL):

Alle beklager under denne debat, at der er for meget bøvl. Alle vil gerne af med bøvlet, og alligevel er der og bliver åbenbart ved med at være for meget bøvl. For mere end 10 år siden erklærede Poul Schlüter kamp mod regeltyranniet – tror jeg, han kaldte det – i hvert fald at der skulle være færre regler, og hvert eneste år kunne man gøre op, som bl.a. professor Grønnegaard fra Århus gjorde det, at antallet af regler simpelt hen også i den periode steg støt.

Derfor kunne man jo sige, at en debat som denne sådan set måske har et lidt for overfladisk udgangspunkt – nu har jeg selv været med til at rejse den, så jeg kan vel tillade mig at sige det – for den tager udgangspunkt i det, vi alle sammen er enige om, nemlig at der er for meget bøvl, og at der skal være mindre, mens den i mindre grad måske tager fat i spørgsmålet om hvorfor. Hvorfor kommer der mere bøvl, når alle i virkeligheden er imod det?

Jeg vil starte med at sige lidt om nogle, der ikke er talt så meget om, nemlig om de borgere, som ikke er selvstændige, f.eks. de borgere, som er arbejdsløse. De er udsat for et regeltyranni, som er uden sidestykke. Der tales her i debatten om, at der hele tiden kommer nye regler ud til

virksomhederne, og det tror jeg nok man kan sige, at de arbejdsløse kender noget mere til.

Den første dag de bliver arbejdsløse, mødes de af et mylder af papir, og det mylder af papir fortsætter i hele dagpengeperioden. Og når der tales om gebyrer, virksomheder skal betale, kan man lige prøve at se, hvad en arbejdsløs bliver udsat for. En lille fejl i udfyldelsen af et skema kan faktisk på kort tid føre til udsmidning af a-kassen og dermed et tab over år på titusindvis, hundredtusindvis af kroner.

Hvis man glemmer at gå til et møde i arbejdsformidlingen, fratages man – det skal man i hvert fald ifølge de centrale myndigheder – en uges dagpenge, 2.600 kr. på udgiftskontoen. Glemmer man et møde mere, er man virkelig ude i problemer; to glemte møder og tab af selve retten til dagpenge er en risiko.

Hvis en arbejdsløs en uge er så heldig at have arbejde i nogle timer og så desværre får en time for meget, er tabet i den uge 500 kr. i dagpenge.

Hvis der er bøvl og sanktioner, der burde efterses, er det faktisk på dagpengeområdet. Og når det ikke er med på den foreslåede dagsorden, har vi sagt, at vi ikke kunne deltage i at foreslå den. Vi gjorde et forsøg – jeg ved ikke, om vi måske kunne have gjort mere – på at ændre dagsordensforslaget, men fik det svar, vi også fik her fra talerstolen, at det er meget svært at tage den side af sagen med. Det synes vi nu ikke, men sådan blev det.

Derfor er vi ikke medforslagsstillere, derfor vil vi undlade at stemme til den foreslåede dagsorden, og vi vil finde en anden anledning til at rejse den side af sagen, for vi mener i virkeligheden, der er utrolig meget brug for en oversigt over de kontrolfunktioner og de sanktioner, som borgere på dagpenge, på bistandshjælp, og andre, der har hjælp behov, er udsat for. Vi så faktisk gerne, at der blev udarbejdet en oversigt over, hvor mange der hvert eneste år rammes af sanktioner inden for de systemer, hvad årsagerne er til, at de rammes af sanktioner, og hvilken type sanktioner der følger af de forskellige årsager. Jeg er sikker på, at alle i Folketinget, som ikke selv har prøvet en tur ude i de systemer, vil få et chok, hvis de gav sig tid til at læse en sådan undersøgelse igennem.

For at vende tilbage til mit eget spørgsmål, hvad er så årsagen til den udvikling? Det er mistro og summen af års stramninger og nedskæringer og dertil hørende overgangsordninger og overgangsovergangsordninger. Aldrig i nyere tid er en ændring af dagpengesystemet